

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 34Csp/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122411099
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Uhrinovský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2024:6122411099.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Petrom Uhrinovským, PhD. v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX C., zast. procesným opatrovníkom Mesto Prešov, Hlavná 73, 080 01 Prešov, o zaplatenie 971,46 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 915 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 915 EUR od 1.8.2023 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 24 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručitou dňa 31.8.2022 (doručená Okresnému súdu Banská Bystrica ako návrh na vydanie platobného rozkazu a následné postúpená tunajšiemu súdu v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov) domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 971,46 EUR spolu s príslušenstvom a nahradenia trov konania.

1.1. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako dlžník a spoločnosť Všeobecná úverová banka, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, ako veriteľ a právny predchodca žalobcu (ďalej aj ako „právny predchodca žalobcu“) uzatvorili dňa 8.11.2016 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3.000 EUR (ďalej aj ako „Úver“). Nakoľko žalovaný Úver neuhrádzal riadne a včas, tak Úver mu bol právnym predchodcom žalobcu predčasne zosplatnený dňa 19.6.2020.

1.2. Následne na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 3.3.2022 (ďalej aj ako „Zmluva o postúpení“) bola pohľadávka voči žalovanému z titulu Zmluvy (Úveru) postúpená žalobcovi.

1.3. Žalobca si v tomto konaní uplatnil pohľadávky voči žalobcovi v nasledujúcej štruktúre: (-) istina vo výške 946,96 EUR, (-) riadny úrok vo výške 427,59 EUR a (-) úrok z omeškania vo výške 84,73 EUR.

2. Žalovanému sa žaloba nepodarila doručiť na adrese uvedenej žalobcom (zhodná s adresou evidovanou v registri obyvateľov Slovenskej republiky), a tak v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) súd urobil všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

2.1. Súd následne zistil, že žalovaná sa nachádza v špecializovanom zariadení sociálnych služieb, Habura 309, 067 52 Habura (DSS Medzilaborce). Podľa vyjadrenia tohto zariadenia bola žalovaná dňa 15.3.2018 prijatá do zariadenia formou celoročného pobytu. Žalovaná je v procese ambulantného liečenia a pod pravidelným dohľadom. Trpí psychiatrickými diagnózami paranoidná schizofrénia a porucha s bludmi. Vzhľadom k uvedeným diagnózam a jej aktuálnemu stavu nie je schopná sa dostaviť na pojednávanie a racionálne sa vyjadriť k uvedeným skutočnostiam, napriek tomu je spôsobilá na právne úkony.

2.2. Žalovanej bola potom žaloba doručená do zariadenia (DSS Medzilaborce) dňa 31.7.2023, pričom do rozhodnutia v veci samej sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadřila.

3. V nadväznosti na skutočnosti uvedené v odseku 2.1. tohto rozsudku bol žalovanej procesným postupom podľa 69 CSP ustanovený procesný opatrovník, a to Mesto prešov, ktorému bola žaloba doručená dňa 16.11.2023. Do dňa konania Pojednávania sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadřil.

4. Súd po podaní žaloby vyzval žalobcu aby súdu uviedol a preukázal (-) spôsob posúdenia schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver a (-) spôsob preverenia príjmu žalovaného (bonitu) pred uzavretím predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a (-) splnenie zákonných podmienok pre zosplatenie úveru (náležitosti výzvy, doručenie a pod.).

5. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu dňa 4.5.2023 uviedol, že žalovaným uvedený čistý mesačný príjem bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne a pre zistenie skutočných finančných nákladov žalovaného bol vykonaný dopyt do registra SRBI. Právny predchodca žalobcu si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v Zmluve v čl. I. ods. 5 písm. b). Právny predchodca žalobcu Treťou upomienkou zo dňa 31.03.2020 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 202,37 EUR a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný omeškané splátky neuhradil, a preto podaním zo dňa 19.06.2020 vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť Úveru.

6. V zmysle § 177 ods. 1 v spojení s § 297 CSP súd na prejednanie tohto sporu nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 6.6.2024 (ďalej aj ako „Pojednávanie“).

6.1. Na Pojednávaní žalovaný uviedol, že s obsahom žaloby je stotožnený, oboznámený a zároveň uviedol, že súhlasí so žalobným návrhom. Následne žalovaný uviedol, že neuznáva uplatnený nárok a uznáva ho len v rozsahu v akom ho súd uviedol v rámci predbežného právneho posúdenia.

7. Z písomných vyjadrení strán sporu, Pojednávania a vykonaného dokazovania listinnými dôkaznými prostriedkami, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nižšie uvedený skutkový stav.

7.1. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená Zmluva, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý Úver vo výške 3.000 EUR, ktorý sa zaviazal splácať v 53 mesačných splátkach po 82,71 EUR, pri ročnej úrokovej sadzbe 17,90 % (RPMN 20,99 %), a to až do celkovej sumy Úveru vo výške 4.443,63 EUR, pričom prvá splátka bola dohodnutá na deň 20.12.2016.

7.2. Výzvou „Tretia upomienka – pokus o zmier“ zo dňa 31.3.2020 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 202,37 EUR a vyzval ju na okamžité zaplatenie dlžnej sumy. V opačnom prípade bude Úver predčasne zosplatený. Následne Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 19.6.2020 žalobca Úver zo Zmluvy predčasne zosplatenil a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 1.243,55 EUR.

7.3. Z prílohy k Zmluve o postúpení mal súd taktiež za preukázané, že žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu titulom poskytnutého Úveru sumu v celkovej výške 2.085,53 EUR.

7.4. Právny predchodca žalobcu posúdil schopnosť žalovaného splácať Úver, ako aj preveril jeho bonitu tým spôsobom, že žalovaným uvedený čistý mesačný príjem bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne a pre zistenie skutočných finančných nákladov žalovaného bol vykonaný dopyt do registra SRBI

7.5. Titulom Zmluvy o postúpení došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorú si žalobca uplatňuje v tomto konaní (pohľadávka voči žalovanému z titulu Úveru), o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky.

8. Na vyššie zistený a opísaný skutkový stav súd aplikoval tieto právne normy a zmluvné dojednania strán sporu platné a účinné k dňu vyhlásenia tohto rozsudku, ak ďalej nie je uvedené inak (zistil nižšie uvedený právny stav): (-) § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „Občiansky zákonník“), (-) § 53 Občianskeho zákonníka, (-) § 524 až 530 Občianskeho zákonníka, (-) § 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), (-) § 7 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, (-) § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, (-) § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „Nariadenia vlády č. 87/1995“).

9. V zmysle zisteného skutkového a právneho stavu súd takto vec právne posúdil a rozhodol nižšie uvedeným spôsobom a na základe nižšie uvedených úvah.

10. Súd vyhodnotil vzťah žalobcu a žalovaného založený titulom Zmluvy ako vzťah spotrebiteľský, a teda naň aplikoval všetky ustanovenia platných právnych predpisov vzťahujúce sa na úpravu takýchto vzťahov.

11. Súd považoval Zmluvu za platné uzatvorenú, avšak dospel k záveru, že žalobca (resp. jeho právny predchodca) si nesplnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ako veriteľ pri uzatvorení Zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať Úver.

12. Žalobca posúdil schopnosť žalovaného splácať Úver, ako aj preveril jeho bonitu tým spôsobom, že preveroval príjem a finančnú situáciu žalovaného prostredníctvom úverového registra (SRBI), Sociálnej poisťovni (SP).

13. Žalovaný uviedol príjem vo výške 400 EUR a žalobca do výdavkov zahrnul len sumu životného minima vo výške 198,09 EUR. Z dopytu do Sociálnej poisťovne vyplýva, že žalovaný ma „príjem“ z dôchodku. Súd je toho názoru, že ak má žalobca informáciu, že jediným príjmom žalovaného je dôchodok, tak sa nemožno uspokojiť s tým, že na výdavkovú stranu dá len sumu životného minima. Je zrejme, že osoba poberajúca dôchodok (či už starobný alebo invalidný) má v súvislosti s dôvodom, pre ktorý dôchodok poberá, zvýšené životné náklady. V takomto prípade je potom potrebné zisťovať aj ďalšie výdavky žalovaného, a to aj v súčinnosti s ním alebo bez neho (zistiť akým titulom je dôchodok poberaný a či sú s tým spojené vyššie výdavky na život a pod). Ak by to žalobca nezisťoval, tak je minimálne odôvodnené na výdavkovú stranu zobrať vyššie sumu, ako je len suma životného minima.

14. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch bol pritom žalobca povinný pred uzatvorením Zmluvy posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať Úver, pričom bol povinný zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytol Úver, jeho výšku, príjem žalovaného a aj účel Úveru.

15. Vo všeobecnosti možno uviesť, že zmyslom a účelom dotknutého ustanovenia § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ jeho existujúcu situáciu, najmä jeho príjmy a výdavky, tak aj skutočností, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Z uvedeného je zrejme, že cieľom

zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživiavacu podobnosť a podobne. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

16. Vo vzťahu k povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver súd poukazuje aj na všeobecne akceptovanú judikatúru, a to napr. Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 19CoCsp/14/2022 zo dňa 30. júna 2022, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 22CoCsp/19/2022 zo dňa 28. júna 2022, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/171/2016 zo dňa 27. októbra 2016, Rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/72/2017 zo dňa 26. októbra 2017, pričom v zmysle uvedenej judikatúry vyplývajú tieto závery: Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch možno považovať povrchné skúmanie schopnosti splácať úver bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa v rozpore s odbornou starostlivosťou alebo účelové použitie dokladov o platobnej schopnosti spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej bonity spotrebiteľa, ako tomu v skutočnosti je, aby mu bol poskytnutý väčší úver, ako je schopný splácať. (...) Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona – Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke. (...) Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Pre naplnenie podmienok uvedených v ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti.

17. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že žalobca dostatočne nepreukázal, že by ho zaujímala bonita žalovaného a či žalovaný dokáže plniť záväzky z úverového vzťahu. Žalobca sa obmedzil len

na tvrdenie žalovaného, ktoré si sčasti verifikoval v SRBI a v Sociálnej poisťovni. Pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať Úver však nezobral v úvahu, že v prípade žalovaného ide o dôchodcu.

18. Pre naplnenie dikcie § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch pritom nepostačuje len formálne zistenie základných informácií o výške príjmov a výdavkov spotrebiteľa, ale aj ich preukázanie a odborné posúdenie. Ak by pre splnenie zákonnej podmienky „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ postačovalo len uvedenie výšky príjmov a výdavkov spotrebiteľa, bez ich náležitého preukázania a vyhodnotenia, nedošlo by k naplneniu účelu tohto ustanovenia, ktorým je predchádzanie vzniku spotrebiteľskej insolventnosti. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil takúto ľahkomyselnosť, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovaného, životných nákladov a celkovej schopnosti splácať Úver.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že vyššie uvedeným spôsobom zodpovedajúcim odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovaného žalobca nepostupoval. Bolo pritom základnou povinnosťou žalobcu vo vzťahu k bonite žalovaného získať informácie od neho priamo a v jeho súčinnosti, a následne takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa pritom považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spôsob, akým žalobca posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver, nebol podľa názoru súdu spôsobilý objektívne vytvoriť pravdivý obraz o žalovaného finančnej situácii, pričom porušenie tejto povinnosti bolo v intenzite hrubého porušenia, a teda došlo k hrubému porušeniu základnej povinnosti žalobcu posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver.

20. V nadväznosti na vyššie uvedené teda súd dospel k záveru, že Úver je potrebné v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by teda mal za použitia vyššie spomenutej zákonnej fikcie (očistenia Úveru od úrokov a poplatkov) žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého Úveru, t. j. sumu v celkovej výške 3.000 EUR.

21. Žalovaný doposiaľ zaplatil žalobcovi sumu v celkovej výške 2.085 EUR, a tak jeho dlh voči žalobcovi predstavuje sumu v celkovej výške 915 EUR, nakoľko Úver je už splatný.

22. Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na podanie žaloby mal napokon súd za preukázanú zo Zmluvy o postúpení. Aj keď súd vyhodnotil predčasné zosplatenie Úveru ako neúčinné, nakoľko v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je zákonným dôsledkom porušenia povinnosti konať s odbornou starostlivosťou aj to, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, tak k postúpeniu došlo až potom, čo boli po splatnosti všetky splátky a Úver už bol teda splatný.

23. Na základe vyššie uvedeného teda súd považoval nárok uplatnený žalobou za sčasti dôvodný, a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 915 EUR, ktorá predstavuje bezúročný a bezpoplatkový Úveru, od ktorého boli odrátane už žalovaným zrealizované úhrady. V prevyšujúcej časti uplatneného žalobného návrhu potom súd žalobu zamietol.

24. Z prisúdenej istiny súd priznal žalobcovi aj príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania, a to v súlade s § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 a v zmysle žalobného návrhu (výška úrokov), a to odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, keďže súd nemal za preukázané doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému. V prevyšujúcej časti požadovaného úroku z omeškania bol teda žalobný návrh žalobcu zamietnutý.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa zásady pomerného úspechu v spore. Úspech žalobcu predstavoval 62 % a jeho neúspech 38 %, a preto má žalobca vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24 %, ktorý mú súd priznal, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané a treba ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu tohto rozsudku je možné vykonať podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.